

Повноваження головного виконавчого директора та банківський ризик в ОАЕ

Уроки світової фінансової кризи 2008 року показують, що надмірна готовність до прийняття ризиків і збоїв в управлінні призвели до банкрутства окремих банків. Тому взаємозв'язок між механізмами корпоративного управління та прийняттям ризику є предметом багатьох досліджень у галузі банківської справи. Однак наявні наукові роботи пропонують непереконливі результати. Метою даної статті є аналіз взаємозв'язку між повноваженнями головного виконавчого директора та банківським ризиком в ОАЕ. Для цього використано дані за період 2015–2018 рр., вибірку з 19 банків ОАЕ та коефіцієнт попарної кореляції Пірсона. Для визначення відмінностей у діяльності традиційних та ісламських банків щодо повноважень керівника та прийняття ризику застосовано двосторонній t-тест. Результати вказують на те, що повноваження головного виконавчого директора, оцінені з використанням його дуальності та строку перебування на посаді, сприяють зменшенню ризику. Зазначається також, що більша кількість членів у раді та вища пайова участь генерального директора, як правило, збільшують ризик. Крім того, для звичайних банків, на відміну від ісламських, характерна більша мінливість показників прибутковості, більша кількість членів у раді та більш впливові керівники. Однак рівень проблемних фінансів в ісламських банках вищий порівняно з традиційними установами. У статті запропоновано важливу інформацію про взаємозв'язок між повноваженнями виконавчого директора та банківським ризиком, що узгоджується з результатами попередніх досліджень. Отримані дані можуть зацікавити як творців економічної політики, так і акціонерів: перші можуть використати їх як вхідні дані при розробці механізмів корпоративного управління, другі – під час призначення головного виконавчого директора у своїх банках.

Ключові слова: комерційні банки, управління, ісламські банки, укріплення контролю

Класифікація JEL: G21, G32, G34

Стаття знаходиться у відкритому доступі і може розповсюджуватися на умовах ліцензії [Creative Commons Attribution 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) license, що дозволяє необмежене повторне використання, розповсюдження та відтворення на будь-якому носії за умови наявності відповідного посилання на оригінальну версію статті.

Полномочия главного исполнительного директора и банковский риск в ОАЭ

Уроки мирового финансового кризиса 2008 года показывают, что чрезмерная готовность к принятию риска и сбои в управлении стали причиной банкротства отдельных банков. Поэтому взаимосвязь между механизмами корпоративного управления и принятием риска является предметом многих исследований в банковской сфере. Однако имеющиеся научные работы предлагают неубедительные результаты. Цель данной статьи – проанализировать взаимосвязь между полномочиями главного исполнительного директора и банковским риском в ОАЭ. Для этого использованы данные за период 2015–2018 гг., выборка из 19 банков ОАЭ и коэффициент парной корреляции Пирсона. Для определения отличий в деятельности традиционных и исламских банков в плане полномочий руководителя и принятия риска применен двусторонний t-тест. Результаты указывают на то, что полномочия главного исполнительного директора, оцененные с использованием его дуальности и срока пребывания в должности, способствуют снижению риска. Сообщается также, что большее количество членов в совете и большее долевое участие генерального директора, как правило, увеличивают риск. Кроме того, для обычных банков, в отличие от исламских, характерна большая переменчивость показателей прибыльности, большее количество членов в совете и более влиятельные руководители. Однако уровень проблемных финансов в исламских банках выше по сравнению с традиционными банками. В статье предложена важная информация о взаимосвязи между полномочиями исполнительного директора и банковским риском, что согласуется с данными предыдущих исследований. Полученные результаты могут заинтересовать как творцов экономической политики, так и акционеров: первые могут использовать их в качестве входящих данных при разработке механизмов корпоративного управления, вторые – при назначении главного исполнительного директора в своих банках.

Ключевые слова: коммерческие банки, управление, исламские банки, укрепление контроля

Классификация JEL: G21, G32, G34

Статья находится в открытом доступе и может распространяться на условиях лицензии [Creative Commons Attribution 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) license, что позволяет неограниченное повторное использование, распространение и воспроизведение на любом носителе при условии наличия соответствующей ссылки на оригинальную версию статьи.